

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 287

Гр.Перник, 12.08.2010 Г,

Административен съд Перник, в закрито заседание на дванадесети август две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ : СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

Като се запозна, с материалите по по адм.д. № 349 по описа на съда за 2010г., съда намери следното:

Производството е образувано по жалба от К.А.М. *** , като наследник на А. М. И. , починал на 13.04.1976г. /Акт за смърт № 1 /13.04.1976г. / срещу незаконосъобразно бездействие на Общинска служба "Земеделие" Перник да се произнесе с решение .относно възстановяване правото на собственост върху земеделски земи, заявени по чл.11 ал.1 от ЗСПЗЗ, със заявление вх. № 2091 от 03.06.1992г. на Общинска поземлена комисия Драгичево ,общ. Перник.област София и находящи се в землището на с. Голямо Бучино, общ. Перник,обл. Перник, а именно, : ливада ,с площ от 1.500 дка, в местността "Връгла" и гора с площ от 25 дка ,в местността "Котларска кория" .В жалбата също се твърди , че за посоченият в цитираното заявление под № 3 земеделски имот- "Нива ,с площ от 2.000 дка, находяща се в землището на село Г. Бучино .местността "Връгла" е постановено решение на ПК-Драгичево, с което е признато правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху този имот ,като в следствие нито ПК-Драгичево нито ОС"Земеделие" Перник е постановила друго решение относно начина на възстановяване на правото на собственост върху тази земеделска земя. Сочи се също, че на 17.06.201 Ог. жалбоподателят е подал писмена молба вх. № 414 на ОС"Земеделие" Перник, с която е поискал от административния орган да изпълни задълженията си произтичащи от разпоредбите на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ като се произнесе с решение относно признаването на правото на собственост върху посочените по - горе земеделски земи, но с писмо изх. № 414 от 25.06.201 Ог. на началника на ОС"Земеделие" Перник му е отговорено, че с Решение № 4968 от 14.06.1995г. ПК-Драгичево е признала правото на собственост на 11 бр. имоти от заявените за възстановяване земеделски земи.

Моли се съда на основание чл.257 ал.2 от АПК да задължи Общинска служба "Земеделие"Перник да изпълни законовите си задължения произтичащи от ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, като се произнесе с решение относно възстановяване на собствеността върху заявените земеделски земи под № № 3, 11 и12 от подаденото през 1992 г. заявление , както и на същото основание бъде задължен административния орган да се произнесе с решение относно начина на възстановяване на собствеността върху земеделската земя заявена под № 3 , за която е постановено само решение за признаване правото на собственост в определен от съда срок.Претендира се присъждането на разноски в производството.

Ответникът - Общинска служба "Земеделие" , заявява писмено становище за неоснователност на жалбата. Конкретно, се твърди, че със свое Решение № 4968 от 14.06.1995г. ПК-Драгичево е признала правото на собственост на 11бр. земеделски имоти,от които съгласно чл.Юб ал.1 от

ЗСПЗЗ е отказано правото на възстановяване на 5 броя имоти. Между тези имоти са и посочените от жалбоподателя земеделски земи ливада ,с площ от 1.500 дка , в местността "Връгла" , в землището на с. Г.Бучино и нива ,с площ от 2.000 дка, находящи се в землището на село Г. Бучино ,местността "Връгла" . С решение № 06-У/19.06.2000г. на ПК-Драгичево е определено правото на обезщетение и неговата стойност ,като е издадено удостоверение за поименни компенсационни бонове и същото е получено от жалбоподателя М. и прехвърлено на "Камено "ООД, съгласно заявление № 0094/29.03.2001 г. По отношение на заявления по № 12 имот, гора в местността "Котларска кория", се поддържа че същия не е земеделска земя по смисъла на чл. 2 т.2 от ЗСПЗЗ и не е заявен в срока по чл.13 ал.1 от ЗВСГЗГФ . В подкрепа на становището си прилага заверено копие от административната преписка по заявление № 2091/03.06.1992г.

Административен съд Перник в настоящия състав като взе предвид направените оплаквания в жалбата, приложените с преписката писмени доказателствата и становището на ответника намира, че жалбата е процесуално недопустима по следните съображения:

Преди всичко следва да се отбележи, че правното основание на производството се определя от съда, а не от страните. Затова е без правно значение в конкретния случай посоченото в жалбата основание по чл. 257, ал. 1 АПК. От друга страна съдът е длъжен да се съобрази с искането на страната , за да не се постави в условията на самосезиране. При това, правното средство, с което разполага съдът в случая е да прекрати производството като такова по недопустимо искане.

Разпоредбата на чл. 257 от АПК е относима към бездействие на компетентния административен орган при нормативно въведено задължение за извършване на конкретни фактически действия. Настоящият състав на съда приема, че в случая не се отнася до бездействие на административен орган произтичащо по силата на нормативен акт за извършване фактическо действие. В случая се претендира изпълнение на правно, а не на фактическо действие. Жалбоподателят твърди, че административния орган не се е произнесъл с решение - позитивно или негативно по отношение на заявени от него за възстановяване земеделски имоти . Съдът намира, че в случая се твърди ,че бездействието по смисъла на чл. 257 от АПК е свързано с издаване на решение , а не за конкретни фактически действия, при които не съществува задължение за волеизявление. В конкретния случай разпоредбата на чл. 257 от АПК не е приложима, защото от ответника се иска да издаде решения по реда ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ. Следователно се иска волеизявление на административния орган и издаване на индивидуален административен акт, което съставлява правно, а не фактическо действие, каквото изисква нормата на чл. 257 от АПК. За пълнота следва да се отбележи и че производството по чл. 257 от АПК е исково с предявяване на осъдителен иск спрямо административния орган и трябва да отговаря, освен на общите за всички граждански иски процесуални предпоставки, и на предпоставките, които въвежда АПК, а не производство по жалба, каквото може да бъде реализирано при изричен отказ на органа за издаване на административен акт, каквито доказателства в случая не са налице.

С оглед на изложеното жалбата следва да бъде оставена без разглеждане като процесуално недопустима, а производството по делото прекратено.

Мотивиран така Административен съд Перник

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без разглеждане жалбата на К.А.М. *** като наследник на А.М.И. , починал на 13.04.1976г. /Акт за смърт № 1 /13.04.1976г. / против незаконосъобразно бездействие на Общинска служба "Земеделие" Перник да се произнесе с решение, относно възстановяване правото на собственост върху земеделски земи, заявени почл.11 ал.1 отЗСПЗЗ, със заявление вх. № 2091 от 03.06.1992г. на Общинска поземлена комисия Драгичево ,общ. Перник.област София и находящи се в землището на с. Голямо Бучино, общ. Перник.обл. Перник, а именно, : ливада ,с площ от 1.500 дка , в местността "Връгла" и гора с площ от 25 дка ,в местността "Котларска кория" , както и да се произнесе с решение относно начина на възстановяване на собствеността върху земеделска земя -нива с площ от 2.000 декара, находяща се в землището на с. Голямо Бучино, община Перник, в местността "Връгла".

Прекратява производството по адм. дело № 349/2010 г. по описа Административен съд - Перник.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, чрез изпращане на препис.

Съдия : /п/